

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **D. K.**, bytem X, zast. JUDr. Ing. Rudolfem Kutnarem, advokátem, bytem X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9.11.2010 č.j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.6.2010 č.j. 515908093, kterým žalovaná přiznala žalobkyni starobní důchod podle ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, částkou 11.187,-- Kč měsíčně. V námitkách žalobkyně uvedla, že do celkové doby pojištění jí nebyla zhodnocena doba od 1.9.1969 do 31.8.1970, kdy navštěvovala speciální roční kurz pro absolventy středních všeobecně vzdělávacích škol na jazykové škole v Praze. Česká správa sociálního zabezpečení v rozhodnutí o námitkách, které je předmětem tohoto přezkumného řízení uvedla, že studium žalobkyně ve školním roce od 1.9.1969 do 31.8.1970 nelze považovat za soustavnou přípravu na budoucí povolání z důvodu, že žalobkyně nesplnila podmínku rozsahu kurzu ve výši 32 hodin týdně. Žalovaná

poukázala na výnos Ministerstva školství ze dne 26.4.1967 č.j. 11370/67-II/I, kterým bylo stanoveno, že studiu na střední škole odpovídá studium ročního kurzu při jazykové škole o rozsahu 32 hodin týdně.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, ve které namítá, že skutkový a právní stav byl Českou správou sociálního zabezpečení nesprávně hodnocen. Dopis Ministerstva školství ze dne 26.4.1967 č.j. 11370/67-II/I, který byl zaslán KNV a jazykovým školám jako pokyn pro zřizování speciálních ročních kurzů není obecně závazný právní předpis. Ve věstníku Ministerstva školství a Ministerstva kultury a informací ročník XXIII sešit 15 ze dne 31.5.1967 je v pokynech a zprávách pouze informace o tom, že tento dopis byl zaslán KNV a jazykovým školám jako pokyn pro zřizování speciálních ročních kurzů. Tento dopis nebyl publikován. Žalobkyně uvádí, že se jednalo o celodenní studium a poukazuje na to, že v současné době se pro účely důchodové uznávají jazykové kurzy v rozsahu 20 hodin týdně a to dle příkazu Ministerstva školství č. 12/2010 a dle vyhlášky č. 322/2005 Sb. Dle odborného stanoviska odboru všeobecného vzdělávání Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR odpovídalo studium žalobkyně na Státní jazykové škole v Praze svou koncepcí a počtem hodin soustavné přípravě na budoucí povolání. Poukazuje na odborné stanovisko Ministerstva školství č.j. 606/2011-22 ze dne 6.1.2011.

Česká správa sociálního zabezpečení ve vyjádření ze dne 11.3.2011 uvedla, že žalovaná měla k dispozici ověřenou kopii vysvědčení, podle které žalobkyně navštěvovala na jazykové škole v Praze ve školním roce 1969/1970 speciální roční kurz pro absolventy všeobecně vzdělávacích škol podle výnosu Ministerstva školství z 26.4.1967 č.j. 11370/67-II/I v rozsahu 30 hodin týdně. Studium čerstvých absolventů středních všeobecně vzdělávacích škol v jednoletém kurzu cizích jazyků organizovaného ve školním roce 1967 – 1968 – 1977 – 1978 při jazykových školách podle výnosu č. 11370/67-II/1 bylo z hlediska obsahu a rozsahu studia považováno za studium na střední škole. Na základě dodatečného dokladu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR ze dne 6.1.2011 nelze studium v letech 1969 – 1970 hodnotit, neboť uvedená vyhláška č. 322/2005 nabyla účinnosti až dnem 1.9.2005.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR k dotazu soudu dopisem ze dne 3.9.2011 sdělilo, že v době platnosti kurzu bylo toto studium pravděpodobně považováno za soustavnou přípravu pro povolání a pro poskytnutí přídatku na dítě postačilo zákonnému zástupce dítěte potvrzení školy na předepsaném tiskopise, že dítě je posluchačem uvedeného kurzu na počátku roku a osvědčí, že studium dítěte v kurzu dále trvá v pololetí a před skončením kurzu. Výnos Ministerstva školství č.j. 11370/67-II/1 odkazuje na přípis adresovaný krajským národním výborům, ve kterém je uvedeno, že kurzy mají být zřizovány podle uvedených zásad. Odstavec pátý zmiňovaného přípisu stanoví, že „učební osnovu vypracuje škola s přihlédnutím k „osnově pro vyšší kurzy jazykových škol“ “. Z tohoto znění podle jejich názoru vyplývá možnost určité korekce zásad stanovených ve shora uvedeném přípise ve vztahu k v něm taxativně stanovenému počtu hodin – pokud tato možnost dispozice vyplývala ze zmíněných „osnov pro vyšší kurzy jazykových škol“. Předmětné osnovy se k dnešnímu dni nepodařilo v archivech dohledat.

Česká správa sociálního zabezpečení dne 8.11.2011 podala doplňující vyjádření k dopisu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 3.9.2011. Žalovaná uvedla, že z vyjádření Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy vyplývá, že jím uváděná možnost korekce zásad vztahujících se k počtu hodin stanovených výnosem Ministerstva školství č.j. 11370/67-II/1 je pouze spekulací. Závěr ministerstva obsažený ve stanovisku, že studium

shora uvedené bylo pravděpodobně považováno za soustavnou přípravu na budoucí povolání, není odůvodněn žádným relevantním argumentem. Stejně tak není nijak popřeno stanovisko Ministerstva školství ze dne 9.11.2004. Z žádných předložených dokumentů nevyplývá, že by za soustavnou přípravu na budoucí povolání mohlo být považováno i studium jazykového kurzu o rozsahu menším než 32 hodin týdně. Žalovaná upozorňuje, že v předmětné věci Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy poskytlo stanovisko, již dopise ze dne 6.1.2011, v daném stanovisku ministerstvo opíralo závěr, že studium žalobkyně svou koncepcí a počtem hodin odpovídá soustavné přípravě na budoucí povolání skutečností, že počet hodin, tj. 30, byl vyšší než předpokládá vyhláška č. 322/2005. K tomuto argumentu žalovaná uvedla, že vyhláška č. 322/2005 Sb. nabyla účinnosti až dnem 1.9.2005 a nelze ji v žádném případě vztahovat zpětně ke studiu, jež bylo uskutečňováno v 60. letech.

Obsahem spisu je dopis Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR ze dne 9.11.2004, ve kterém je uvedeno, že výnos č.j. 11370/67-II/I ze dne 26.4.1967 doporučuje od školního roku 1967/1968 zřizování speciálních ročních kurzů při jazykových školách a stanoví, že studium je určeno pro absolventy střední všeobecně vzdělávací školy, kteří nehodlají pokračovat ve studiu na vysoké škole nebo nebyli na vysokou školu přijati. Dále stanoví obsah a rozsah studia (32 hodin týdně) odpovídající studiu na střední škole. Z metodiky pro pracovníky správ nemocenského pojištění a ze souboru meritorních pokynů pro provádění dávkové agendy v úřadu důchodového zabezpečení vyplývá, že za soustavnou přípravu na budoucí povolání pro účely přídavků na děti a nároku na výchovné se považuje studium ve výše uvedeném speciálním jednoročním kurzu při jazykových školách pro čerstvé absolventy gymnázií v rozsahu 32 vyučovacích hodin.

Žalobkyně jako důkaz předložila dopis Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR ze dne 6.1.2011, ve kterém je uvedeno, že škola ani příslušný odbor nemají k dispozici podrobnosti o kurzu žalobkyně tak, jak stanoví věstník ministerstva MŠMT 23 z roku 1967 č.j. 11370/67-II/1, který upravuje tento typ studia s tím, že „podrobnosti o těchto kurzech sdělí odbory školství a kultury krajských národních výborů a jazykové školy“. Vzhledem k tomu, že patrně výše uvedené podrobnosti nebyly vydány, lze vycházet z charakteru studia žalobkyně na Státní jazykové škole v Praze v letech 1969 – 1970. Ve věstníku MŠMT č. 23 se k těmto speciálním kurzům dále uvádí: „Kurzy jsou zaměřeny na prohloubení jazykových znalostí ruštiny a dalších živých jazyků a k získání základních dovedností v psaní na stroji a technice administrativy. Ke studiu se mohou přihlásit absolventi středních všeobecně vzdělávacích škol, kteří dále nestudují na vysoké škole.“ Z výše uvedeného vyplývá, že charakter studia odpovídá koncepci pomaturitního studia tak, jak je chápáno ve vyhlášce č. 322/2005 Sb. Nejnižší počet hodin výuky týdně je dle této vyhlášky stanoven na 20. Z maturitního vysvědčení žalobkyně vyplývá, že počet hodin byl 30, to je vyšší než požaduje uvedená vyhláška.

Soud přezkoumal dle ust. § 75 s.r.s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Dospěl pak k závěru, že podané žaloba není důvodná.

Soud má za prokázané, že žalobkyně ve školním roce 1969/1970 navštěvovala jazykovou školu v Praze, kde absolvovala speciální roční kurz pro absolventy všeobecně vzdělávacích škol v rozsahu 30 hodin týdně. Žalobkyně namítá, že absolvování kurzu v rozsahu 30 hodin týdně by jí mělo být hodnoceno jako doba pojištění.

Podle § 13 odst. 1 zákona 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se za dobu pojištění považují též doby zaměstnání získané před 1.1.1996 podle předpisů platným před tímto dnem. Těmito předpisy byly především zákon č. 100/1988 Sb. a prováděcí vyhláška č. 149/1988 Sb. Podle § 8 zákona č. 100/1988 Sb. se za zaměstnání mimo jiné považuje studium po ukončení povinné školní docházky. Podle § 1 vyhlášky č. 149/1988 Sb. se studium započítává v rozsahu, v jakém se hodnotí jako soustavná příprava na budoucí povolání podle § 24. Za soustavnou přípravu na budoucí povolání se považuje studium na středních a vysokých školách a jiné studium nebo výuka jestliže je svým rozsahem a úrovní podle rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR postaveno na roveň studia na středních a vysokých školách. V případě kurzu je tak pro zápočet této doby pro účely důchodového pojištění relevantní skutečnost, zda předmětné studium svým rozsahem a obsahem odpovídá studiu na střední či vysoké škole. Studium absolventů středních všeobecně vzdělávacích škol na jazykových školách zřízených od školního roku 1967/1968 bylo upraveno Výnosem Ministerstva školství ze dne 26.4.1967 č.j. 11370/67-II/I, kterým bylo stanoveno, že studiu na střední škole odpovídá studium ročního kurzu při jazykové škole o rozsahu 32 hodin týdně. Žalobkyně doložila maturitní vysvědčení, ze kterého vyplývá, že prokázala absolvování kurzu v rozsahu 30 hodin týdně. Dle názoru soudu tak nesplňuje zákonné podmínky pro uznání této doby studia jako doby studia na střední škole. Pokud se žalobkyně odvolává na dopis Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR ze dne 6.1.2011, dle kterého charakter studia žalobkyně odpovídá koncepci pomaturitního studia, tak jak je chápáno ve vyhlášce č. 322/2005 Sb. soud uvádí, že dle této vyhlášky nelze v případě žalobkyně postupovat vzhledem k tomu, že nabyla účinnosti až dnem 1.9.2005.

Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a Česká správa sociálního zabezpečení nemá ze zákona na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. dubna 2012

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová